



Lebedele sălbatice 2



Turtița rumenită 6



Soldățelul de plumb 10



Surorile Nalba și Rășura 14



Cei trei țapi 18



Motanul Încălțat 22



Prințesa și bobul de mazăre 26



Privighetoarea 30



A fost odată un rege care avea unsprezece fii și o singură fiică, al cărei nume era Eliza. Din nefericire, mama copiilor muri și, când, regele își luă altă nevastă. Însă mama vitregă nu-i avea deloc la inimă pe Eliza și pe cei unsprezece frați ai ei.

În cele din urmă, maștera izbuti să-i gonească pe copii de la palat. Numai că, înainte de a-i vedea

plecați, încercă să-i prefacă pe cei unsprezece băieți în niște păsări hâde. În loc de asta, ei se preschimbară în unsprezece lebede frumoase. Scoțând țipete deznădăjduite, păsările se înălțară în văzduh și dispărură, găsindu-și adăpost într-o pădure. Dar de îndată ce se lăsa seara, lebedele se prefăceau la loc, în oameni.



La revărsatul zorilor însă, se preschimbau iarăși în lebede. În toată vremea asta, sora lor, Eliza, se ruga fierbinte ca vraja să se destrame.

Într-o noapte, fata visă că zboară și ajunge la palatul unei zâne.

– Cum aș putea să le vin în ajutor fraților mei, zână bună? o întrebă ea.





Iar zâna îi spuse să culeagă urzici dintre cele amarnic de usturătoare, care creșteau într-un cimitir întunecos și înfricoșător. Din urzicile acelea, spunea zâna, ar fi trebuit Eliza să împletească mai apoi unsprezece cămăși. Dar, înainte ca fata să plece de la castelul ei, zâna cea bună o mai povățui:

– Și ai grijă să nu scoți vreo vorbă, de când te vei apuca de lucrul ăsta și până îl vei duce la bun sfârșit! Căci de vei vorbi, atunci frații tăi vor rămâne lebede pe vecie!



Când se trezi din vis, Eliza merse în cimitirul aflat în apropiere și se apucă de cules cât mai multe urzici. Își înțepă mâinile până i se înroșiră și i se umplură de o mulțime de bășicuțe. Ajunsă acasă, fata călcă urzicile cu picioarele goale și le toarse în fire pentru țesut. Tot timpul cât lucră, nu

scoase nici măcar un suspin, necum să încerce a vorbi cu frații ei. Peste câteva zile cămășile fură gata, iar Eliza le aruncă pe spinările celor unsprezece lebede. Pe dată, păsările se preschimbară în cei unsprezece frați ai săi. Vraja se destrămasese! Copiii merșeră la tatăl lor și-i povestiră despre faptele mârșave ale mamei vitrege, iar acesta o goni numaidecât din țară!

